

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 у 24/2019
Дана 28.03.2019. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2019. годину Су I-2 178/18-1 који је у примени од 01.01.2019. године, поступајући по приговору А.А. из ..., ... број ..., чији је пуномоћник Владимир П. Радовановић, адвокат из Пожеге, Краља Александра 18/2, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-2 У 17746/18, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), дана 28.03.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор А.А. из ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-2 У 17746/18, као **НЕОСНОВАН**.

Образложење

А.А. из ... је дана 01.02.2019. године поднео приговор Управном суду, преко пуномоћника, који је у суд примљен 04.02.2019. године, ради убрзавања поступка у предмету II-2 У 17746/18, наводећи да је одлуком Уставног суда Републике Србије Уж 5468/16 од 27.09.2018. године усвојена његова уставна жалба, поништена пресуда Управног суда, Одељења у Крагујевцу, број У 617/14 од 11.04.2016. године и наложено том суду да донесе нову одлуку по његовој тужби поднетој ради поништаја решења Дисциплинске комисије, Министарства унутрашњих послова, Већа у Крагујевцу број: ДС 116-4/12-202 од 05.12.2013. године. Указује да је предмет примљен у суд 28.09.2018. године и заведен под бројем У 17746/2018 и да је од тада до подношења приговора прошло више од четири месеца. Истиче да је доношење одлуке у том предмету за њега од великог значаја, с обзиром да се ради о тужби за поништај решења на основу кога му је престао радни однос. Позивајући се на одредбе члана 32. Устава Републике Србије и члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, предлаже да председник Управног суда усвоји приговор, утврди повреду права на суђење у разумном року у том предмету и наложи поступајућем судији да у року од 15 дана предузме потребне процесне радње које ће делотворно убрзати поступак.

У спроведеном поступку утврђено је да је пресудом Управног суда У 617/17 од 11.04.2016. године одбијена тужба А.А. из ..., овде подносиоца приговора, поднета ради поништаја решења Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Крагујевцу ДК број 116-4/12-202 од 05.12.2013. године, којим је одбијен, као неоснован, приговор тужиоца поднет на решење дисциплинског старешине ПУ Ужице, Б.Б., број: 116-2/2013 од 25.10.2013. године, а побијано решење се потврђује. Првостепеним решењем је тужилац, распоређен на радно место - јавни ред и мир, обезбеђење и дежурство у Одељењу полиције, Полицијске управе у Ужицу, оглашен одговорним што је дана 05.01.2013. годин, око 19.20 часова у Пријепољу, у непосредној близини стадиона фудбалског клуба "В.В." својевољно и без ичијег одобрења присвојио два бунта гуменог црева за наводњавање која су се налазила код зида ограде фудбалског стадиона, од којих је један сигурно у власништву наведеног фудбалског клуба и то на начин што је исте натоварио на галерију путничког аутомобила "... " рег.ознаке РР ..., приликом које радње је затечен од стране полицијског службеника ПУ у Пријепољу, којим поступком је испољио понашање супротно Кодексу полицијске етике, које штети угледу службе, чиме је учинио тешку повреду службене дужности супротно Кодексу полицијске етике, која штети угледу службе или нарушава односе међу запосленима из члана 157. став 1. тачка 7) Закона о полицији (Сл. Гласник РС", бр. 101/05...63/09-Одлука УС), па му је дисциплински старешина, сходно одредби члана 159. став 1. тачка 4) истог закона за наведену повреду службене дужности, изрекао дисциплинску меру - престанак радног односа. Против наведене правоснажне пресуде Управног суда подносилац приговора је изјавио уставну жалбу, по којој је Уставни суд донео одлуку Уж 5468/2016 од 27.09.2018. године, којом је у тачки 1. изреке, усвојена уставна жалба подносиоца и утврђено је да је пресудом Управног суда, Одељења у Крагујевцу У 617/17 од 11.04.2016. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Тачком 2. изреке исте пресуде поништена је пресуда Управног суда, Одељења у Крагујевцу У 617/17 од 11.04.2016. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о тужби подносиоца уставне жалбе поднетој против Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Крагујевцу ДК број 116-4/12-202 од 05.12.2013. године. Предмет је пресуђен у нејавној седници већа дана 27.03.2019. године.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950. уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала Државна заједница Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ-Међународни уговори", бр. 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити из целог или из дела

суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда II-2 У 17746/18, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Ово са разлога што је предмет пресуђен дана 27.03.2019. године.

Управни суд је ценио наводе приговора, па је нашао да они не могу довести до другачије оцене суда у погледу повреде права на суђење у разумном року, с обзиром на околност да је Управни суд одлучио по тужби подносиоца приговора, чиме је постигнута сврха Закона о заштити права на суђење у разумном року. Суд је нарочито имао у виду да од достављања предмета Управном суду (28.09.2018. године), па до окончања поступка пред судом (27.03.2019. године), није протекло толико времена које би довело до повреде права подносиоца приговора на суђење у разумном року.

Имајући у виду да је предмет већан дана 27.03.2019. године, то нема услова за усвајање приговора и налагање судији процесних радњи ради убрзавања поступка, у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Са изнетих разлога, Управни суд је, у смислу одредбе члана 7. и члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.03.2019. године, P4 у 24/2019

Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка

С у д и ј а
Гордана Богдановић,с.р.

Поука о правном средству

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ